

Publicerad 2004-11-26 17:51 av Vilja

Lyckolandet

Och så var det barndomen;

och barndomen är platsen. alltid samma slutsats; det är platsen.

de välkända skogsvråarna. ängarna med gräs högt nog att försvinna i. vattenfallet i slutet av den oändliga vägen ner. bergen på båda sidor
mellan vilka skratten fortfarande ekar.

och så farfar och jag och låtsashästar i stallet;
när du är tillräckligt stark för att bära vattenhinken själv
ska du få en alldeles egen häst.
jag var starkast i världen. jag och Pippi Långstrump.

också farfar men alltid platsen.

alltid luften som gick att andas. alltid tystnaden som kunde höras
om man bara lyssnade. alltid vägarna som lät mig gå vilse utan att skrämmas. som lämnade mig ifred. som
fortfarande lämnar mig ifred.

och så mamma. blekrosa morgonrock som luktade längtan.
och den där viljan. den där starka viljan som öppnade de mest ogenomträngliga dörrar. den där viljan som
sedan trasade sönder.
och så rösten. mamma är rösten som formar värmehjärta.

ofta mamma men alltid platsen.

alltid rötterna djupt förankrade. alltid frihetssteg och öppna armar.
alltid platsen.

och så pappa. pappa vad säger man om dig. vad säger man egentligen
om dig pappa. du lärde mig allt du aldrig ville vara men ändå blev.
och så älskade du så innerligt. så rosenrasande förtvivlande innerligt.

pappa. så jävla nära så långt borta så mycket platsen.

och så broder. så mycket närmre då. så svårt att minnas nu.
hårda händer och hotelser. kärlek. känslor som inte ägde ord.

ofta broder då. men alltid platsen. alltid platsen. lyckolandet.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Vilja med Poeter.se id #1355 innehar upphovsrätten